દુખડાં ઉપકારી થાય

દુખડાં ઉપકારી થાય;
સંસારી, કાદવમાં કમળ ખરડાય.
દુખડાંને દોઝખમાંય;
લળી-લળી લાગું પાય. - દુખડાં.....
દુઃખ, અજ્ઞાન મારું પુદ્‌ગલ તત્ત્વનું,
એને ન ચેન આવે ક્યાંય.
દિવસે ભટકે ને રાતે ઉજાગરે,
ઊછળીને નીચે પછડાય. - દુખડાં.....
દુઃખ-સંકલ્પ મારા સંસારભાવનું,
માયાનાં આવરણ માંહી.
ભરમને માની હાચું, જુએ ના જોવાનું,
એ તો કરમ-ચક્ષુની લહાય. - દુખડાં.....
કરમી રેખાનાં દુઃખ હોય ના સંસારે તો,
સુખનાં મૂલ કેમ સમજાય ? !
અનુભવ નંદન વીરલાને તો કોણ ?
ઢૂંઢત ભવ-ભવમાંય. - દુખડાં.....
કોટિ વર્ષનાં કુકર્મ, દુઃખ-બંધન,
આવ્યાં જયાં ભગવન્‌નાં દગમાંય.
નીતરત કયાંથી કરુણાધાર ?
બિરુદ ‘તારણહાર’, કયાંથી સાર્થક થાય ? ! - દુખડાં.....